

מזכיר מועצת הפועלים למד אצל אביו של מפקד אצ"ל ומנכ"ל מישרד הדתות

פסל את הג'ונס של מזכירת קודמו

רי אנשים המהכים בסבלנות לתורם והמצפים לו שיתחום להם על ספרו. מזכיר מועצת פועלי תל-אביב, ששהה בגרי מניה בוועידת האיגודים המכיר צועיים, הופתע לראות שאורי חזי הכינו דוכן מיוחד, מעוטר בתמונות שלו. שבו נמכר ספרו על ההסתדרות, המתורגם לגרמנית.

אחד הפרטים הלא-ידועים עיב בניגורפיה של בן-מאיר הוא שאיש-המערכת למד בבית הספר היסודי תחכמוני בתל-אביב, והתגורר בכרם-התימן. נים. מהנכו היה מרדכי רוזי אצ"ל, אביו של מפקד אצ"ל, דויד רוזיא, וסבו של מזכיר-הממשלה הפורש, אריה נאור.

אלמוני אחר טרח הי שבוע לטלפן לכמה עיתונאים ולהודיע להם שהעיתונאי ש"לום כהן נהרג בתאונת-דרך כים. היתה זאת הודעת-לזכור.

תקדים נקבע בתוכנית יום ראשון של שנתיים שתיים, שמוסדרת בגלי צה"ל. הקטע של אנשי הפרלמנט של ראשון (לציון) לא הוקלט במי קום ביום הראשון אלא ביום שבת בבוקר, ביגלל נסיעתו של אחד החברים, יגאל (גנדי) בקר, בעל הצחוק המטורף לעשרה ימים לחו"ל.

מפה לאונן עברה הידי-עה במישרד-הדתות. המנכ"ל החדש אינו רוצה עוד לראות גייס. הרקע לשמועה הוא כי פגישה שקיים הרב משה פלומון עם מזכירתו של מנכ"ל המישרד לשעבר, דויד

הציע לדנוך להצטרף אליו. היא לא תוכל כנראה לעבור איתו לשם, משום שהיא מגדלת לבדה את שתי בנותיה.

דובר-מפ"ם בכנסת, אמנון לוי, מסתובב באחרון נה מוטרד ומביט כל הזמן ל-שמיים. מאו ששמעתי מעי תונים זרים שהפעם השלג מנע מילחמה חדשה בצפון, אני חרד לכל יום שטוף שמש!

למרות שמשא ארנס יוצא לארצות-הברית כדי ל-הן שם כשגירי-ישראל, הוא מרגיש שהוא כא הביתה. ארנס, יליד ארצות-הברית, עלה לארץ בגפו. מיספחתו הענפה נשארה שם, ואחד מי אחיו הוא פרופסור מפורסם למישפט פלילי בקנדה. באר צות-הברית אף שהים שניים מילדי, אחד מהם הוא יגאל, מפעילי מצפן, שירד לפני שנים אחדות, והנהוג להפריע לנאר מי-התעמולה של עסקנים הב-אים מן הארץ.

ארנס יכול לרשום לזכותו הישג מיוחד. הוא היה ח"כ-חרות היחידי שראה את סניגור בית-ר זאב ז'בוטינסקי סקי ביום מותו. ארנס השת-תף במיסדר של בית-ר, שנע-רך לכבוד ז'בוטינסקי בניו-יורק, ב-1940. תוך כדי מהלך הטכס חש המנהיג ברע ונפטר, וארנס הצעיר חזה במוחו.

ערב יציאתו לוושינגטון נאלץ ארנס להשתתף במסי-בות רבות, שנערכו לכבודו. לפחות לאחת מהן, של חוג תגר הימני, הוא לא הצליח

לקח שוחד, מדוע הוא לא הורד לדרגת טוראי? "מה, לסגן אלוף מותר לקחת שוחד?" לטענתו, דווקא היות רפאל איתן הרמטכ"ל היתה בעוכר ריו: "רמטכ"ל אחר היה עובר על כך בסלהנות. לכל היותר היו מבקשים ממני לפשוט את המדים וללכת הביתה."

מסיבת יום-הולדת מרגי

של מודעי, ואמר: "אינני טיח. אני מכונאי-רכב. למי מכם שיש בעיות עם רכבו, שיבוא אלי. בזה אני מומחה."

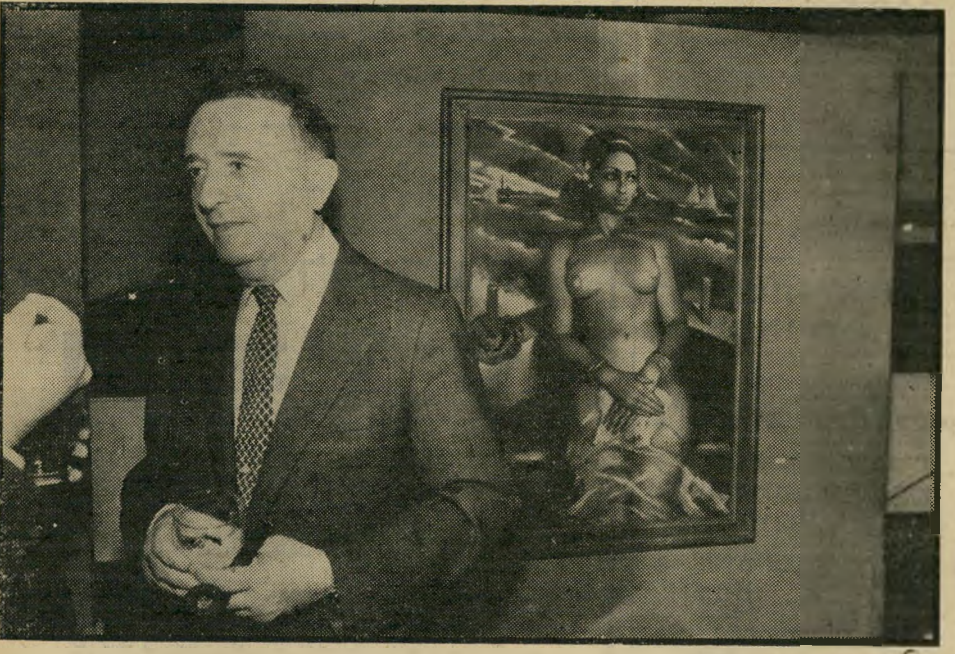
בכניסה לאולם נראה ראש עיריית תל-אביב, שלמה (צ'יצ') להט, כשהוא חותם על עצומה. הוא נשאל על-ידי אחד העיתונאים על מה הוא

יושבראש נשיאות המיפלגה הליברלית, השר יצ"חק מודעי, הידוע בתגובותיו תיו הספוטניות, נוהג לעזוב בהפגנות וברמתיות את ישיבות המיפלגה ברגע שי מדברים נגדו, ולשוב אחר-כך בשקט למקומו. בישיבת המועצה הארצית של המיפלגה, שנערכה בבית ציוני אמריקה בתל-אביב, הצביעו רוב הנור כחים בעד הצעת הצעירים לדון במצב המיפלגה לאור ה-פירסומים השונים בעיתונות.

מצביעה בידה על גוליה של דוגמנית שעמדה כימעט מעליה. אופירה נכחה בתצוגה שנערכה בשבוע-האופנה, לצידם של התעשיין ישראל פולק ואשתו (במרכז). בעוד שישראל פולק נהנה מהרגליים החטובות, לא ידוע מה אמרו שתי הנשים.

אופירה נבון

יושבראש הכנסת, עומד לצידו של צנו-עירום של הצייר המצרי מוחמד סעיד. סבידור, הלבוש במיקטורן, כפי שהוא דורש עתה מן הח"כים האחרים, לא התרגש מכך שצילמו אותו לצד הציור. לעומת זאת, שרה-חנינון זבולון המר, שעבר עם אורחו המצרי, מוחמד אל-חמיד רדואן, ליד כל תמונה, דילג במתכוון על צוורי-העירום, משום ששם-לב שהצלמים אורבים לו ורוצים לצלמו כשהוא מביט בנערות המצריות המעורטלות.

מוחמד סבידור

להגיע. לטענתו, משום שראש-הממשלה עיכב אותו. כשבא כעבור שבוע למסיבה, הוא ביקש לצאת לפני סיומה, מי שום שהמתינה לו מסיבה בי ספת של חברי התנועה בי מצודה.

שם נערכה בפאב קלמנטין ב-תל-אביב. בעלת המקום, שרה רנוך, אם בתו של טוביה אושרי, חגגה את יום-הולדתה ה-34. במקום נכח ידידה ו-מתורה, שימעיין (כוש"י) רימון, ששמח לפגוש במסיבה חברים שישבו איתו בכלא ה-גרמני. רימון, שסיפר שהוא יורד להתגורר בדרום הארץ,

חכם, וענה שזוהי עצומה של בעלי-בתים נגד חוק הגנת הדיור, ואחר-כך הוסיף: "מה אתה חושב? אני עוד יודע על מה אני חותם!"

ולא בתיקוני-התקנון, כפי ש-הציע מודעי. אחרי הצבעה רעשנית דרש מודעי לערוך הצבעה חוזרת. אחד הצעירים עלה לבמה ודרש לכבד את החלטת הרוב והוסיף: "מור דעי אינו יודע להפסיד בכי בודו" מודעי, שישב על הב-מה, הרצין ופלט בקול-רם: "אני אראה לך מה זה שאני לא יודע להפסיד בכבוד!" קם ופנה במהירות ליציאה שבצד הבמה. יושבראש המועצה, יצחק קעתבי, פנה לשר, שכבר היה בחוץ, והתחנן לפי ניו שיחזור, אך מודעי, בעל הרגליים הארוכות, נעלם בק-צה המיסדרון, לתדהמת העי-תונאים והצלמים שדלקו אח-ריו. כתב-הטלוויזיה לענייני מיסלגות ניסים מישעק, המכיר אותו היטב, הורה ל-צלם לעמוד ליד אחד הפתחים. כעבור חמש דקות הופיע מודעי, זורח מאושר, ומישעל הורה לצוותו להתחיל לצלם. הוא שאל את מודעי מדוע יצא ומודעי, בחיוך תם, ענה: "הלכתי למקום שגם המלך הולך לבדו, ועכשיו אני חוזר לאולם." כעבור יומיים, באותו בניין, כשאמר דרור זייגר ל-מן בישיבת החטיבה שהח-לטות המועצה אינן מקובלות עליו, התפרץ מודעי, ויצא הי-חוצה. יושבראש הכנסת, מנ"חם סבידור, דלק אחריו בי-מיסדרון והתחנן לפניו שיהי-זור, והוא חזר אחרי שהושגה מעין פשרה.

בכניסה לאולם נראה ראש עיריית תל-אביב, שלמה (צ'יצ') להט, כשהוא חותם על עצומה. הוא נשאל על-ידי אחד העיתונאים על מה הוא

את הערב, ובכלל השיי-רה בציבור, יום סבידור, הי ידוע בחיבתו-לשירה. למחרת הוא זכה לשבחים על-כך, אף מח"כ אגודת-ישראל מנחם פרוש. באותה ישיבה של יושבראש ועדות-הכנסת הי ציע משהו שאם יקצרו דיון במליאה, אפשר לסיים אותו בשירה בציבור, בניצוח הירד.

כשפגש העיתונאי יגאל גלאי בכרוך ארבל, במיור גון בית-המישפט בתל-אביב, התפתחה בין השניים שיחה על מישפטו של ארבל. לדברי מי שהיה מפקד המישיטה הי-צבאית, בית-הדין פסק ברוב-דיעות שלושה חודשי מאסר בלבד, כדי ש"יכולו לסדר לי עבודות-חוק. הייתי יושב בי-מישטת אורי-הודה, ועוזר לי יומנאי" לדבריו, אם אכן הוא

יושבראש המועצה, קעתבי, היה מאוד נרגש בי-ישיבה. קעתבי, המכהן כסגן ראש-עיריית חדרה, רצה להפ-גין שהוא אינו נוטה לצידו